

EXPUNERE DE MOTIVE

Actuala reglementare privind numirea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – art. 54 din Legea nr. 303/2004 – de către Președintele României, la propunerea Ministerului Justiției – contravine dispozițiilor constituționale și constituie o imixtiune a politicului în justiție, încălcând grav principiul separației puterilor în stat.

Conform dispozițiilor art.133 din Constituție, Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției. El este alcătuit din 19 membrii: 14 fiind aleși în adunările generale ale magistraților și validați de Senat, 2 reprezentanți ai societății civile, iar Ministrul Justiției, Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție fiind membrii de drept ai Consiliului.

Posibilitatea Ministrului Justiției de a propune Președintelui României numirea și revocarea Procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – așa cum prevăd disp.art.54, alin,(4) din Legea nr.303/2004 – îi conferă Ministrului Justiției o poziție privilegiată în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, creînd posibilitatea ca un membru al Consiliului să poată propune numirea ori revocarea unui alt membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

Consiliul Superior al Magistraturii este independent și se supune în activitatea sa numai legii, îndeplinind rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, având depline atribuții privind întreaga carieră profesională a acestora.

Ministrul Justiției, Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție au în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii atribuții absolut egale, toți fiind membri de drept.

Prin disp.art.54, așa cum a fost el modificat prin Titlul XVII, art.1, punctul 80 din Legea nr.247/2005, se aduce o gravă atingere dispozițiilor constituționale privind separația puterilor în stat.

Rolul Consiliului Superior al Magistraturii în acest domeniu este pur decorativ, el nemaivând prerogativele pe care le avea anterior Legii nr.247/2005, lege ce a modificat dispozițiile legii privind statutul judecătorilor și procurorilor astfel: Consiliul Superior al Magistraturii nu se mai constituie în unicul garant al independenței justiției, al carierei profesionale a magistraților.

Anterioara reglementare a art.54 respecta rolul Consiliului Superior al Magistraturii, atât în ceea ce privește numirea unui procuror în cea mai înaltă funcție, precum și revocarea acestuia, asigurând, totodată, și o poziție de egalitate a membrilor de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii.

În mod concret, Ministrul Justiției, membru de drept al Consiliului Superior al Magistraturii nu poate propune numirea și nici revocarea unui alt membru de drept al Consiliului Superior al Magistraturii.

Înfăptuirea justiției în numele legii, asigurarea unei totale și transparente independențe a sistemului justiției exclude orice imixtiune din afară, numai astfel principiul separației puterilor în stat fiind pe deplin respectat.

Consiliul Superior al Magistraturii ca unic organ al puterii judecătorești trebuie să-și exercite atribuțiile nestingherit, asigurând independența sistemului și făcând ca justiția să fie unică, imparțială și egală pentru toți.

Pentru argumentele mai sus menționate în vederea asigurării unei reale independențe a justiției, a realizării unei reforme adevărate a sistemului de justiție, se impune ca în numirea Procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, propunerile trebuie să aparțină Consiliului Superior al Magistraturii și nu unui alt membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

INIȚIATORI:

Senator Rodica Mihaela STĂNOIU
Deputat Florin IORDACHE

